

ادامه پروژه صلح پر منفعت یا آخر خط طالبان؟

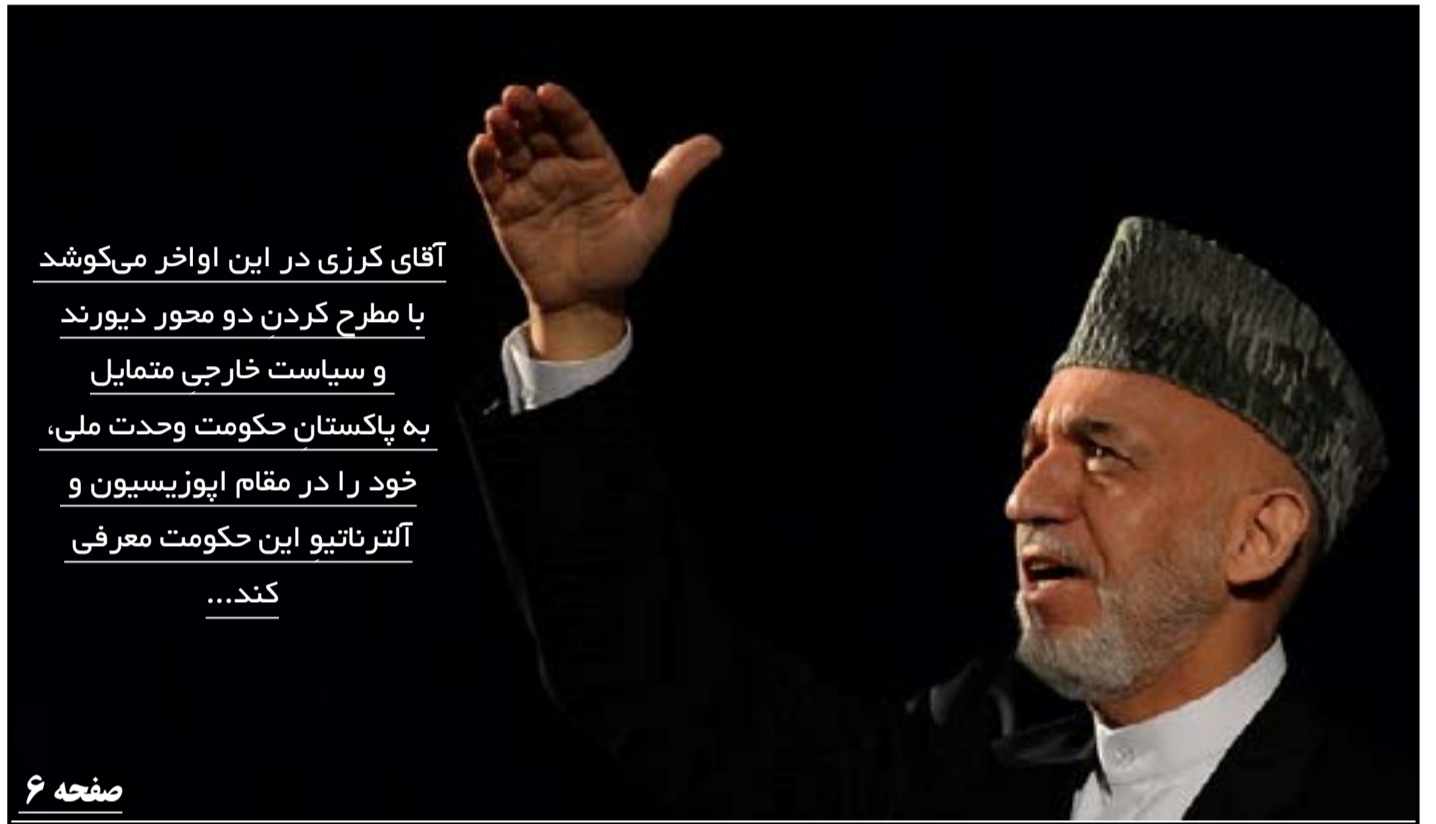

اعلام آماده‌گی‌های پرشتاب و یک‌شبه صلح، شکی باقی نمی‌گذارد که ندای صلح با طالبان، هیچگاهی به خود طالبان تعلق نداشت، چون از اول هم قرار نبود که داشته باشد، بلکه پروژه‌یی که شاید هم کار خودش را کرده و تاریخ مصرفش تمام شده باشد؛ کما این‌که نقش و نقشه جدیدی برایش تهیه دیده باشند. بلند نمودن مقوله صلح با طالبان پیش از این‌که ماهیت جنگ و صلح، مرز و کفر و اسلام را مشخص سازد، تغییر رویه و جهت دیگران را محک می‌زند که در امتداد بازی‌های سیاسی همواره استفاده برده‌اند.

پروژه چند دهه‌یی که جان هزاران در هزار مسلمان این وطن را زیر نام دین و قوم از هر دو طرف گرفت، قهرمانان معرکه‌ها را یکی بعد دیگری با قتل‌های...

ادامه صفحه ۶

آقای کرزی و بازی با کارت‌های سوخته

آقای کرزی در این اواخر می‌کوشد
با مطرح کردن دو محور دیورند
و سیاست خارجی متمایل
به پاکستان حکومت وحدت ملی،
خود را در مقام اپوزیسیون و
آلترناتیو این حکومت معرفی
کند...

صفحه ۶

سرپرست ولایت پنجشیر:

راه‌ها تا جوزا باز نخواهد شد

هارون مجیدی

از برف‌کوج‌های ولایت پنجشیر نزدیک به دوهفته می‌گذرد؛ اما تا اکنون راه عمومی منتهی به ولسوالی پریان این ولایت، پاک‌کاری نشده است. سرپرست ولایت پنجشیر می‌گوید که اگر به آنان کمک صورت نگیرد، تا ماه جوزای سال آینده، نیز راه‌های بخش‌هایی از این ولایت پاک نخواهد شد. والی پنجشیر می‌گوید که ده‌ها پروژه زیربنایی و عام‌المنفعه در اثر برف‌کوج‌های اخیر در این ولایت تخریب شده و باشندگان پنجشیر به کمک‌های بیشتر نیاز دارند.

عبدالرحمن کبیری سرپرست ولایت پنجشیر در گفت‌وگو با روزنامه ماندگار گفت که خانواده‌هایی که

در بسیاری از ساحات پنجشیر گیرمانده بودند، به مکان‌های امن انتقال داده شده‌اند و تازه ۲۵ خانواده را از منطقه آریب به جاهای امن انتقال داده‌ام. آقای کبیری می‌گوید که در بسیاری از مناطق پنجشیر سطح برف بی‌اندازه زیاد است و اگر امکانات کاری آنان بیشتر نگرده، تا ماه جوزا نیز توانایی پاک‌کاری راه‌های این مناطق را ندارند. سرپرست ولایت پنجشیر خاطر نشان می‌کند که در کنار تخریب راه‌ها، مکاتب، مساجد، ده‌ها پروژه زیربنایی در این ولایت نیز خساره دیده است. آقای کبیری می‌گوید که برای پنجشیر از آدرس‌های مختلف کمک سرازیر شده و آنان کمیته‌یی را مشمول اعضای جامعه مدنی و خبره‌گان پنجشیر تشکیل

کرده‌اند که بعد از بررسی و تاییدی به آسیب دیده‌گان کمک رسانده می‌شود. آقای کبیری می‌افزاید: «در...»

ادامه صفحه ۶

رییس مجلس سنا:

صلح دسیسه نباشد

او خاطر نشان کرد: در مورد این‌که روند صلح در مسیر درست روان است؛ از طرف حکومت اطمینان داده شده؛ اما باز هم مطمئن نیستیم. به هیچ صورت نمی‌خواهیم که به پاکستان امتیاز داده شود و آن‌هم به نام خط دیورند.

آقای مسلم‌یار تأکید ورزید: اگر صلح می‌آید باید جنگ در افغانستان ختم شود و دیگر بهانه‌یی برای ادامه جنگ در کشور وجود نداشته باشد؛ این خواست تمام سناتوران و مردم افغانستان است و اگر در نتیجه صلحی که طالب به داعش تبدیل شود و «کرنیل» دستور ادامه خونریزی را دهد چنین صلحی قابل قبول نیست. سناتوران بر این باور هستند، افرادی که هم اکنون به داعش پیوسته‌اند در گذشته طالب بودند. صادقی پروانی دیگر عضو...

ادامه صفحه ۶

رییس مجلس سنا می‌گوید که از روند صلح با قاطعیت حمایت می‌کند؛ اما صلحی نمی‌خواهد که بر اساس آن، بیرق سفید طالبان زیر عنوان داعش به سیاه تبدیل شود و به هدایت پنججایی‌ها، خونریزی در افغانستان ادامه یابد.

فضل‌هادی مسلم‌یار رییس مجلس سنا گفت: «ما طرفدار صلح استیم و با قاطعیت می‌خواهیم؛ اما صلحی که دسیسه‌هایی را به دنبال نداشته باشد». آقای مسلم‌یار افزود: «پاکستان می‌خواهد چال و نیرنگ بازی کند، طالبان برادران ما هستند و گفت‌وگوهای رو برو با آنان درست است؛ اما اگر طوری که رییس‌جمهور گفته است، گفت‌وگوهای صلح با پاکستان انجام شود، باید بیرق سفید طالبان به سیاه بدل نشود و تمامی دسیسه‌هایی که در پنجاب بر علیه افغانستان طرح می‌شود، متوقف گردد».

رییس اجرایی در دیدار با وزرای خارجه و دفاع هالند:

ثبات سیاسی افغانستان وابسته به اصلاحات انتخاباتی است

رییس اجرایی دولت وحدت ملی در دیدار با وزرای خارجه و دفاع کشور شاهی هالند گفته است که ثبات سیاسی و موفقیت دولت وحدت ملی، در گرو اصلاحات در کمیسیون‌های انتخاباتی است.

عبدالله عبدالله رییس اجراییه کشور، دیروز با بریت کونیندرس وزیر خارجه و خانم جیناین هینیس پلا شرت وزیر دفاع کشور شاهی...
ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

صلح ارگی
یا صلح
افغانستانی؟

اندیشه‌های
سیاسی
در میان
مسلمانان

رهنوردنامه
قلندر
زریاب

آغاز راه جام
جهانی
و جام ملتها
در قاره کهن

احمد عمران

صلح ارگی

کی صلح افغانستان؟

بیان این که اظهار نظر بر سر این موضوع که هنوز اجرایی نشده، خیلی زود است، افزود: اسلام آباد به حمایت‌های خود در روند صلح افغانستان ادامه خواهد داد. سرتاج عزیز هم چنین گفته است که افغانستان و پاکستان کشورهای دوست و برادر هستند، آن‌ها به کسی اجازه نمی‌دهند که از خاک‌شان علیه یکدیگر استفاده کنند.

این سخنان نشان می‌دهند که در عقب دروازه‌های بسته، حرف وحدت‌های جدی‌تری در خصوص مسایل صلح وجود دارند که هنوز جزئیات کمتری پیرامون آن‌ها وجود دارد. در این که دولت افغانستان عزم خود را برای آوردن صلح جزم کرده، نمی‌توان شک ورزید؛ ولی مشخص نیست که صلح قرار است با چه بهایی تأمین شود. از جانب دیگر، نگرانی‌های سیاستمداران و شخصیت‌های مطرح سیاسی کشور، وضع را به گونه‌ی دراماتیکی بغرنج کرده است. این سخنان از یک نگرانی کلان پرده برمی‌دارند؛ نگرانی‌بی که می‌تواند باعث شود روند گفت‌وگوهای صلح به گونه‌ی منسجم و حساب‌شده انجام نشود. وقتی چیزهایی پنهان می‌مانند و یا تلاش می‌شود که پنهان نگه داشته شوند، بدون شک سوءظن ایجاد می‌کنند و ایجاد سوءظن در گذشته نشان داده که به نفع روند صلح نیست.

دولت افغانستان در مورد صلح، نگاهی واحد و یک‌دست را تدوین نکرده و به همین دلیل، اختلاف حتا در دیدگاه‌های رییس اجراییه و رییس جمهوری به مشاهده می‌رسد. سخنان آقای عبدالله نشان داد که او نیز در جریان برخی مسایل در این خصوص قرار ندارد. گویا ریاست جمهوری به صورت یک‌تنه تلاش دارد که روند مذاکرات صلح را مثل گذشته در انحصار ارگ ریاست جمهوری نگه دارد و از همین محل، آن را مدیریت کند.

مدیریت ارگی صلح در گذشته ناکامی‌اش را ثابت کرده و اگر بازهم دولت مردان بخواهند که مدیریت صلح را در چهاردیواری ارگ نگه دارند، بدون تردید راه به جایی نخواهند برد!

روند گفت‌وگوهای صلح بسنده نکرد، بل پای مسأله خط دیورند را هم وارد کرد که منطق مواضعش در گذشته بیشتر مورد توجه قرار گیرد و حقایق آن به «اثبات» برسد.

داکتر عبدالله رییس اجراییه اما مواضع روشن‌تری در خصوص گفت‌وگوهای صلح نشان داد. هرچند مواضع او نیز با جو حاکم بر مراسم قرابت داشت، ولی مشخص بود که آقای عبدالله دغدغه‌های جمعی را بهتر درک کرده است. آقای عبدالله هرگونه امتیازدهی برای صلح را غیرممکن دانست و گفت اگر کسانی حق داشته باشند امتیاز بگیرند، آن‌ها مردم افغانستان‌اند که با همه مشکلات و نابسامانی‌ها ساخته‌اند و در این کشور حضور دارند.

عبد رب الرسول سیاف از رهبران جهادی کشور نیز به مسأله صلح اشاره کرد و نشان داد که هم‌چنان نگران این مسأله است. آقای سیاف در گذشته نیز نگرانی‌ها در این خصوص را تبارز داده و به شدت با هرگونه امتیازبخشی و یا پنهان‌کاری در این خصوص مخالفت ورزیده بود. در مراسم سالروز درگذشت مارشال کشور هم، یک بار دیگر استاد سیاف مواضع قبلی خود را تکرار کرد و گفت که جهادگران باید بدانند که روند گفت‌وگوهای صلح چه‌گونه انجام می‌شود. آقای سیاف به نیروهای امنیتی کشور نیز اشاره کرد و غیرسیاسی شدن این نیروها را موضوعی غیرواقعی عنوان کرد که با ترکیب و وضعیت کشور همخوانی ندارد.

این سخنان در مجموع نشان می‌دهند که موضوع صلح آن‌گونه که پنداشته می‌شود، موضوعی ساده نیست و پیچیده‌گی‌های خود را دارد. از آقای کرزی تا آقای غنی در این مورد اختلاف نظرهای فاحشی به چشم می‌خورد. این اختلاف نظر زمانی برجسته می‌شود که به اظهارات تازه سرتاج عزیز مشاور امنیت ملی و سیاست خارجی نخست‌وزیر پاکستان توجه شود.

آقای سرتاج عزیز در تازه‌ترین اظهارات خود گفته است که طالبان و دولت افغانستان کمیته مشترکی را در کابل تشکیل داده‌اند. او با

مراسم سالروز درگذشت مارشال افغانستان، فرصتی را به وجود آورد که رهبران و سیاستمداران حرف‌های دل خود را مطرح کنند. یکی از بحث‌های عمده در این مراسم، بحث صلح بود که در سخنرانی جایگاه خاص خود را یافت. دیده می‌شود که نگرانی در مورد روند گفت‌وگوهای صلح، محدود به رسانه‌ها و شهروندان کشور نیست و به همان میزان، سیاستمداران کشور هم دغدغه‌های خود را دارند. این دغدغه‌ها با وجود موضوع مشترک خود، ولی یک‌سان و یک‌دست به نظر نمی‌رسند. از بُعد نظری، سخنرانان مراسم نشان دادند که هر یک با توجه به خاستگاه‌های فکری خود، به این مسأله نگاه می‌کنند. حامد کرزی رییس جمهوری پیشین، با آوردن مثال‌های مشخص از گفت‌وگوهای خود با مارشال فقید، تلاش ورزید که حرف‌های دل خود را در جو عاطفی مراسم، مستدل و منطقی نشان دهد. آقای کرزی از یک سفر خود به پاکستان قصه کرد که پس از برگشت با مارشال فقید دیدار کرده و حرف‌هایی در مورد این سفر میان‌شان رد و بدل شده است. به گفته آقای کرزی، مارشال فقید از او پرسیده بود که «باز به پاکستان رفتی، آیا در مورد خط دیورند هم سخن به میان آمد؟» آقای کرزی در پاسخ به پرسش مارشال فقید گفته که: رد کرده است. حالا اما مشخص نیست که آقای کرزی چه را رد کرده است؛ سخن گفتن در مورد خط مرزی دیورند و یا اصل چنین معضلی را؟ آقای کرزی توضیح نداد که پاکستانی‌ها با چه لحنی این مسأله را مطرح کرده‌اند و خواست آن‌ها چه بوده است؛ ولی یک موضوع را آقای کرزی خواست که در سخنانش به مخاطبان منتقل کند که: بحث صلح با مسأله دیورند گره خورده و اگر تعاملی میان دو کشور بر سر موضوع صلح به میان آمده، حتماً مسأله مرزی دیورند را هم در برداشته است.

آقای کرزی به این شکل، انتقاد غیرمستقیم خود را از گفت‌وگوهای صلح و خوشبینی‌های رییس جمهوری و اطرافیان او در مورد پیشرفت این گفت‌وگوها اعلام کرد. او تنها به انتقاد از

سخن ماندگار

مسوولان کمیسیون‌های انتخاباتی داوطلبانه استعفا دهند

وقتی خبر می‌رسد که ۹۲ درصد مردم افغانستان خواستار ایجاد اصلاحات بنیادی در نهادهای انتخاباتی‌اند، جان قصه معلوم است که مردم دل خوشی از مسوولان نهادهای انتخاباتی ندارند و آن‌ها را به عنوان خاینان به سرنوشت خویش می‌شناسند.

بر بنیاد یک نظرسنجی که توسط موسسه «دموکراسی انترنشنل» یا «دی آی» انجام شده، ۹۲ درصد از مردم افغانستان خواهان اصلاحات در نظام انتخاباتی هستند. این نظرسنجی در قالب ۸۲ سوال از ۴۰۲۰ نفر در سطح ۳۴ ولایت و ۱۱۳ ولسوالی اجرا شده است. ۲۸ درصد از کسانی که با این مؤسسه مصاحبه کرده‌اند، فساد در کمیسیون انتخابات را بزرگترین مشکل قابل توجه در انتخابات سال جاری عنوان کرده‌اند؛ ۱۶.۶ درصد نبود اوراق رای‌دهی؛ و ۱۵.۱ درصد نیز تقلب انتخاباتی را به عنوان بزرگترین مشکل بیان داشته‌اند. قبل از این نظرسنجی هم، نهادهای مدنی از رهبران حکومت وحدت ملی خواسته بودند که هرچه زودتر اقدام به آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی کنند. با همه این‌ها، مسوولان در نهادهای انتخاباتی هنوز هم در پی محکم کردن خویش در کرسی‌هایند و تلاش دارند همه خیانت‌ها و فساد را که در انتخابات مرتکب شده‌اند، به دوش چندهزار کارمند موقتی بی‌گناه بیندازند.

جدا از همه این‌ها، مردم از وضعیت بدی که انتخابات پر از تقلب به بار آورد، به ستوه آمده‌اند. اما متأسفانه آقای غنی تا کنون عزمی برای ایجاد اصلاحات در نهادهای انتخاباتی ندارد. به تازه‌گی کمیسیون شکایت‌های انتخاباتی، ده‌هزار کارمند کمیسیون انتخابات را در لیست سیاه انتخابات قرار داده است. چنان‌که دو روز قبل تأکید کرده بود که در مورد ده‌هزار کارمند موقتی این کمیسیون به گونه‌ی غیابی حکم صادر خواهد کرد.

همه می‌دانیم که انتخابات ریاست جمهوری ما، فاسدترین انتخابات جهان بعد از انتخابات سوریه خوانده شده و گسترده‌گی تقلب آن نیز کار یک سیستم موثر و سازمان‌دهی شده بوده است، نه کار ده‌هزار و بیست‌هزار کارمندی که در بیش از بیست و پنج هزار محل رای‌دهی برای یک‌روز یا چندروز آن‌هم زیر نظارت و فرمان ناظران و مسوولان رده‌بالا کار کرده‌اند. می‌دانیم که برکناری کارمندان موقتی کمیسیون انتخابات و حالا هم دادگاهی کردن غایبان آن‌ها، حرکتی سیاسی به‌خاطر اغفال مردم است که به هیچ عنوان نمی‌تواند به صداقت مسوولان نهادهای انتخاباتی باور کند. مسوولان کمیسیون‌های انتخاباتی با این اقدام در پی آن‌اند که نگاه‌های مردم را از تقلب‌کاران اصلی که مدیران رده‌بالای این کمیسیون‌هایند، به سوی‌های دیگر منحرف کنند.

این در حالی‌ست که قرار است دو تیم تشکیل‌دهنده حکومت وحدت ملی، با تشکیل کمیسیون اصلاحات انتخاباتی، زمینه را برای ایجاد تغییراتی گسترده و اساسی در ساختار، قوانین، نظام و ترکیب کمیسیون‌های انتخاباتی افغانستان آغاز کنند؛ کمیونی که تا هنوز ترتیب نشده و بر سر چه‌گونه‌گی ترکیب و کار آن میان هر دو تیم دولت وحدت ملی اختلاف‌نظرهایی وجود دارد.

به هر صورت، مسوولان کمیسیون‌های انتخاباتی باید بدانند که اکنون شعور سیاسی مردم بالا رفته است و نمی‌شود با این برگ‌ها و کارت‌های از کار افتاده، خاک به چشم آن‌ها زد. نهادهای انتخاباتی به اصلاحات بنیادین نیاز دارند و باید مسوولان این نهادها که دیگر از درجه اعتبار ساقط شده‌اند، هرچه زودتر خودشان از وظایف خویش استعفا دهند. اما متأسفانه می‌بینیم که آن‌ها با کمال چشم‌سفیدی، منکر تقلب و خیانت‌کاری خویش‌اند و خود را پاک‌ترین آدم‌های روی زمین می‌تراشند.

برای مسوولان نهادهای انتخاباتی شرم است که بیشتر از این خود را بر مردم افغانستان تحمیل کنند. سزاوار است که این‌ها خود داوطلبانه استعفا دهند و بگذارند از این پس افراد پاک و صادق، امور انتخابات را به پیش بَرند.

پروندهٔ عمر البشير

به سازمان ملل رفت

دادگاه کیفری بین‌المللی در لاهه دستور داد، از آنجایی که سودان در بازداشت رییس‌جمهوری کشورش به خاطر نسل‌کشی و جنایات جنگی ناکام مانده، رسیدگی به این پرونده به شورای امنیت سازمان ملل محول می‌شود.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، «عمر البشير» ۷۱ ساله، رییس جمهوری سودان از سوی دادگاه کیفری بین‌المللی مستقر در لاهه و تنها دادگاه دائمی جهان به خاطر اقداماتش در منطقه دارفور جایی که اقدامات شورش سال ۲۰۰۳ میلادی منجر به درگیری شد که جان بیش از ۳۰۰ هزار تن را گرفت، تحت پیگرد است.

وی با پنج فقره جرم علیه بشریت از جمله قتل و شکنجه، سه فقره جرم مرتبط با نسل‌کشی و دو فقره جنایت جنگی از جمله حمله به غیرنظامیان مواجه است.

دادگاه کیفری بین‌المللی در لاهه در سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ میلادی دو حکم بازداشت را علیه عمر البشير صادر کرد اما علی‌رغم الزام قانونی از سوی کشورهای عضو این دادگاه برای بازداشتش، عمر البشير به سفرهای خود به سراسر قاره آفریقا ادامه می‌دهد. سودان اساسنامه رم را امضا نکرده اما از سال ۱۹۵۶ میلادی به عضویت سازمان ملل درآمده است.

قضات این دادگاه گفتند، شورای امنیت در قطعنامه سال ۲۰۰۵ میلادی مساله دارفور را به دادگاه کیفری بین‌المللی ارجاع داد تا درخصوص آن تحقیق کند و سودان به عنوان یکی از اعضای سازمان ملل موظف به همکاری است.

آنها افزودند: سودان به حکم‌های سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ میلادی مرتبط با تعهداتش به همکاری در بازداشت و محاصره عمر البشير عمل نکرده است. خارطوم همچنین دلیل خود برای عدم بازداشت عمر البشير را به دادگاه کیفری بین‌المللی اعلام نکرده است.

این قضات ادامه دادند: به همین خاطر از شورای امنیت می‌خواهیم تا اقدامات لازم و مناسب را اتخاذ کند. اگر شورای امنیت اقدامی انجام ندهد، هرگز به هدفش برای پایان دادن به معافیت از مجازات مظنون‌ترین مجرمان جهان دست نمی‌یابد. این در حالی است که عمر البشير ماه گذشته میلادی دادگاه کیفری بین‌المللی و قدرت‌های غربی را به ایجاد مزاحمت برای وی متهم کرد.

وی گفت: دادگاه کیفری بین‌المللی بخشی از ابزارهایی است که برای بی‌ثباتی سودان استفاده شده و هرگز نسل‌کشی و قتل عامی در دارفور رخ نداده است.

احتمال لغو تبریئه برلوسکونی

یک دادگاه ارشد ایتالیا روز سه‌شنبه حکم تبریئه سیلیویو برلوسکونی از اتهام پرداخت پول برای داشتن رابطه جنسی با یک روسی در زیر سن قانونی را به هدف تایید و یا لغو آن، مورد رسیدگی مجدد قرار داد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، دادگاه تجدیدنظر ایتالیا در حالی این پرونده سیلیویو برلوسکونی را مورد رسیدگی مجدد قرار داده که ممکن است حکم تبریئه وی از این اتهام رد شده و امید او برای بازگشت مجدد به سیاست ایتالیا نقش بر آب شود.

سیلیویو برلوسکونی، نخست‌وزیر سابق ایتالیا در ماه جون ۲۰۱۳ در ارتباط با پرونده پرداخت پول برای داشتن رابطه جنسی با یک روسی در زیر سن قانونی گناه‌کار شناخته شد اما ماه ژوئیه گذشته یک دادگاه دیگر این کشور او را از این اتهام تبریئه کرد. اما دادگاه تجدیدنظر ایتالیا قرار است درباره تایید و یا نقض این حکم تبریئه تصمیم‌گیری کند.

برلوسکونی همچنین در خصوص این که با سوءاستفاده از قدرت تلاش کرده، اتفاقات رخ داده در مهمانی‌های غیر اخلاقی در خانه‌اش را پنهان کند، نیز گناه‌کار شناخته شده و حکم هفت سال حبس را دریافت کرد اما این حکم چندی بعد تغییر یافت.

در صورتی که برلوسکونی در دادگاه تجدیدنظر نیز تبریئه شود، می‌تواند بار دیگر رهبری مخالفان دولت ایتالیا را در دست بگیرد اما اگر دادگاه علیه او رای دهد او با یک محاکمه جدید روبرو خواهد شد که به گفته تحلیل‌گران قدرت او را در حزب سیاسی‌اش کاهش خواهد داد و ممکن است ایستگاه پایانی فعالیت سیاسی او باشد.

برلوسکونی در جلسه دیروز دادگاه تجدیدنظر در شهر رم، حضور پیدا نکرد.

پادشاه اردن در پارلمان اروپا:

نبرد با داعش جنگ جهانی سوم است

پادشاه اردن که برای دیدار با مسولان اروپایی به بروکسل سفر کرده است، با حضور در جمع نمایندگان پارلمان اروپا تاکید کرد که اردن و دیگر کشورهای مسلمان هیچگاه از مواضع خود در رویارویی با تروریست‌ها کوتاه نخواهند آمد.

به گزارش اسکای نیوز عربی، عبدالله دوم، پادشاه اردن به نمایندگان پارلمان اروپا گفت: داعش تهدیدی است که همه جهان را در معرض خطر قرار داده است. جنگ با تروریسم اکنون پیش از هر طرف دیگری جنگ ما مسلمان‌هاست و ما تا پیروزی کامل به آن ادامه می‌دهیم.

وی افزود: کشورهای اروپایی از جمله آلمان، فرانسه، انگلیس و دیگر کشورهای این قاره با تروریسم و خطرات آن مواجه بودند و ما به آنها می‌گوییم که در کنار شما ایستاده‌ایم و به نبرد با تروریسم ادامه می‌دهیم.

عبدالله دوم ادامه داد: داعش و دیگر گروه‌های هم‌فکر آن به اسم دین جنایات بسیاری انجام داده‌اند. جنگ ما اکنون با گروه‌هایی است که هیچ دین و آیینی را باور ندارند و با ظاهرنامی و به اسم خدا به قتل و کشتار دست می‌زنند. ما برای پیروزی بر این گروه‌ها نیازمند وحدت هستیم.

پادشاه اردن با اشاره به نقش ائتلاف در رویارویی با داعش گفت: اتحادیه اروپا و دیگر همیمانان ما در رویارویی با این گروه تروریستی نقشی بسیار پررنگ دارند. اکنون ما با جنگ جهانی سوم که جنگ علیه تروریسم است مواجهیم حمایت شما از ما نشان دهنده این پیام است که منطقه و ملت ما شریکی برای خود در رویارویی با تروریست‌ها دارند.

ملک عبدالله دوم گفت: ما در وهله اول باید با تفکر

افراطی‌گری و تروریسم مقابله کنیم و برای این منظور باید ابتدا اندیشه و تفکر جوانانمان را سامان دهیم تا به دام این گروه‌ها نیفتند.

وی با اشاره به جنایات اخیر که داعش علیه اقلیت‌های مذهبی در سوریه و عراق انجام داده گفت: ما مسلمانیم و از کودکی به ما آموزش داده شده که به هیچ جنبنده، گیاه و حتی مکانی که در آن خدا عبادت می‌شود تعرض نکنیم. پیامبر ما به ما گفته است به همان اندازه که خود را دوست دارید دیگران را نیز دوست داشته باشید و هر روز به هم سلام کنید که معنای صلح و دوستی در خود دارد. اگر اینگونه باشیم به ما می‌گویند مسلمان. جنایاتی که اخیراً علیه اقلیت‌های دینی به ویژه مسیحیان انجام شد جنایت علیه بشریت است و

همه مسلمانان آن را محکوم می‌کنند. پادشاه اردن ادامه داد: از آنچه که برای مسیحیان پیش آمده بسیار متأسفیم. مسیحیان در کشورهای مسلمان از جمله اردن بخشی از گذشته، حال و آینده این کشورها هستند و همواره از جایگاه خوبی در کشورهای خود برخوردار بوده‌اند. اکنون اسلام نزدیک به یک میلیارد و نیم پیرو دارد که اجازه نمی‌دهند یک گروه گمراه دینشان را از آنها بربایند. وی ضمن تاکید بر لزوم تلاش برای حل فراگیر و عادلانه درگیری میان فلسطین و اسرائیل گفت: ادامه درگیری‌ها و اختلافات میان فلسطین و اسرائیل، افزایش شهرک‌سازی‌ها و عدم احترام به حقوق فلسطینیان اعتماد جهان به قوانین بین‌المللی را تهدید می‌کند و به انزجارها در منطقه دامن می‌زند.

رییس منطقه سین کیانگ:

افراط‌گرایان چینی به داعش می‌پیوندند

رییس حزب کمونیست در منطقه سین‌کیانگ در غرب چین اعلام کرد، افراط‌گرایان چینی به گروه تروریستی داعش پیوسته‌اند و از نظر وی حفظ محرمانگی این مساله برای محافظت از جان شهروندان لازم بوده است.

به گزارش خبرگزاری رویترز، چین می‌گوید شبه‌نظامیانی که خواستار تشکیل کشور مستقل در سین‌کیانگ با نام ترکستان شرقی هستند، در امتداد مرزهای ناآرام افغانستان - پاکستان مشغول فعالیت مخفیانه هستند و از سفر این شبه‌نظامیان به عراق و سوریه نگران است.

اگرچه رسانه دولتی چین در دسامبر گذشته اعلام کرد حدود ۳۰۰ افراط‌گر چینی به همراه گروه تروریستی داعش می‌جنگند، اما مقام‌ها نسبت به میزان تهدید آنها اطلاعی ندارند و تایید چنین آماری قطعاً غیرممکن است.

ژانگ چونشیان (Zhang Chunxian) دبیر حزب کمونیست در منطقه سین‌کیانگ در حاشیه نشست سالانه پارلمان گفت: من معتقدم

که سین‌کیانگ افراط‌گرایی دارد که به داعش پیوسته‌اند. ما اخیراً به پرونده‌هایی برخورد کرده‌ایم که افرادی پس از شرکت در نبردها به منطقه خود بازگشته‌اند. ما برای حل این مساله و کاهش تلفات و اطمینان از برقراری امنیت مجبور شدیم که مساله را برای مدتی محرمانه نگه داریم.

دولت آمریکا و گروه‌های حقوق بشر از چین خواسته‌اند تا در آنچه که مقامات پکن حوادث «تروریستی» در این منطقه می‌خوانند و طی دو

سال گذشته جان صدها تن را گرفته است، شفافیت بیشتری از خود نشان دهند. فعالان و گروه‌های تبعیدی اویغور که از بزرگترین گروه‌های قومی مسلمان هستند، سین‌کیانگ را خانه خود می‌دانند و سیاست‌های سرکوبگرانه دولت چین را به شدت محکوم می‌کنند. به گفته آنها، به حاشیه رانده شدن اویغورها در مسائل اقتصادی و محدود کردن فرهنگ آنها همچنین منجر به تنش قومی شده است.

از سوی دیگر دولت چین تدابیر امنیتی شدیدی را در سین‌کیانگ در نظر گرفته و دسترسی روزنامه‌نگاران را برای ارزیابی مستقل دشوار کرده است.

دبیر حزب کمونیست سین‌کیانگ در ادامه با اشاره به اینکه افسران پولیس این منطقه حدود شش برابر بیشتر از سایر مناطق جان خود را از دست می‌دهند، تاکید کرد: سین‌کیانگ بهای گزافی برای برقراری ثبات و تداوم توسعه پرداخته است.

لاوروف:

به توسعه نظامی ناتو در مرز با روسیه واکنش نشان می‌دهیم

در حالی که وزارت دفاع روسیه از آغاز رزمایش نظامی خود در استاوروپل خبر داد، وزیر امور خارجه این کشور تاکید کرد که مسکو به توسعه نظامی ائتلاف ناتو در مرزهایش به شکلی «کاملاً مناسب» پاسخ می‌دهد.

به گزارش خبرگزاری رویترز، سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه روز سه‌شنبه گفت: توسعه نظامی ناتو در مرزهای روسیه به احیای اعتماد در منطقه یورو-آتلانتیک منجر نمی‌شود.

وی در جریان یک کنفرانس خبری با همتای اسپانیایی‌اش گفت: ما موضع خود را مبنی بر اینکه توسعه نظامی ناتو در مرزهای روسیه برای احیای روابط میان دو طرف سازنده نخواهد بود اعلام کرده‌ایم. ما مجبور هستیم تا به روشی مناسب به این مساله واکنش نشان دهیم اما مطمئنیم که این مشکلات از طریق احترام متقابل قابل حل و فصل خواهد بود.

در پی الحاق شبه جزیره کریمه به روسیه در مارچ ۲۰۱۴ و آغاز درگیری‌های مسلحانه در جنوب شرق اوکراین در اپریل همان سال ناتو حضور نظامی خود را نزدیک مرزهای روسیه شامل کشورهای حوزه بالتیک افزایش داده است. در پنجم فبروری ۲۰۱۵ وزرای دفاع کشورهای عضو ناتو برای ایجاد یک نیروی آماده باش سریع با نام «نیروی واکنش سریع» توافق کردند.

وزرای دفاع کشورهای عضو ناتو همچنین تصمیم گرفتند تا شش واحد کنترل و فرماندهی را در بلغارستان، استونی، لتونی، لیتوانی، لهستان و رومانی ایجاد کنند که تضمین کننده این مساله است که نیروهای ملی و ناتو از سراسر ائتلاف می‌توانند از همان آغاز به کار با بحران مقابل کنند.

بخش نخست

اعادت کاری که همین امروز

باید ترک کنید

مترجم: مریم رضایی

شاید شما در مورد تهیه فهرست کارهایی که نباید انجام دهید، چیزهایی شنیده باشید. مدیران عامل و کارشناسان بهره‌وری چنین لیستی را عامل افزایش بهره‌وری می‌دانند و معتقدند تهیه این لیست، زمان و فضای اضافی برای چیزهای بااهمیت‌تر را در اختیار شما قرار می‌دهد.

این موضوع بسیار خوبی است، اما در مورد آن چه باید کرد؟ تیم فریس، نویسنده کتاب‌های پر فروش است که اخیراً ۹ عادت بد را که کارآفرینان و دیگر افراد حوزه کسب‌وکار باید در محیط کار ترک کنند، معرفی کرده است. شاید شما یک یا دو مورد را رعایت کنید، اما به طور حتم مواردی هم وجود دارند که از آن بی‌خبرید و عدم انجام آن‌ها می‌تواند بازدهی شما را افزایش دهد.

البته فریس می‌گوید خودتان را غرق نکنید، بلکه با یک یا دو مورد هم‌زمان درگیر شوید و عادت‌های بازدارنده در کار را قدم به قدم حذف کنید و در نهایت زمان و انرژی قابل توجهی ذخیره کنید.

شماره‌های ناآشنا را جواب ندهید

فریس دو دلیل منطقی برای این موضوع دارد: اول این‌که، هر گونه اختلال در کار می‌تواند تمرکز شما را برهم بزند و بیش از ارزش خود آن مکالمه، به زمان و قوه ادراک شما ضرر وارد کند. دوم، اگر تماسی که گرفته شده مهم باشد، شما در موقعیت مذاکره ضعیف‌تر نسبت به طرف مقابل هستید و در حالی سعی می‌کنید افکارتان را متمرکز کنید که آن فرد از قبل برای این مذاکره آماده بوده است. در عوض، می‌توانید از Google Voice یا نرم‌افزارهای مشابه برای چک کردن پیام‌های تان استفاده کنید.

اولین موضوع را در صبح و آخرین موضوع را در شب ایمیل نکنید

به گفته فریس، «مورد اول باعث می‌شود اولویت‌ها و برنامه‌های تان در کل روز برهم بخورد و دومی فقط باعث می‌شود بی‌خواب شوید.» بگذارید چند ساعت از روز بگذرد یا حداقل به چند مورد از فهرست کارهایی که باید انجام شود، عمل کنید و سپس ایمیل‌ها را شروع کنید.

مکالمات و جلساتی را که برنامه و زمان مشخصی ندارند، نپذیرید

«اگر نتیجه دل‌خواه یک جلسه از قبل به وضوح تعریف شده باشد و عناوین برنامه فهرست شده باشد، در این صورت هیچ جلسه‌یی نباید بیش از ۳۰ دقیقه طول بکشد. بنابراین، پیش از شروع جلسات، این خواسته را مطرح کنید تا بهتر بتوانید آماده شوید و از زمان خود بهتر استفاده کنید.»

نگذارید دیگران وقت تان را بگیرند

کمی خشن به نظر می‌رسد، ولی لازم است. فریس معتقد است «گفت‌وگوهای جزئی وقت زیادی می‌گیرند. بنابراین وقتی فردی می‌خواهد در مورد تعطیلات آخر هفته با شما صحبت کند، خیلی مؤدبانه حرف او را قطع کنید و مثلاً بگویید «عذخواهی می‌کنم، من وسط انجام کاری هستم.» البته این نکته را بدانید که همه با این کار و در هر موقعیتی موافق نیستند و باید مراقب باشید که به هنجارها و فرهنگ‌های مختلف در این مورد توجه ویژه داشته باشید.

بخش چهل و هشتم

اندیشه‌های سیاسی در میان مسلمانان

عبد الحفیظ منصور

سیاسی پنداشته می‌شود و تلاش همه‌گان بر آن است که خود را با اروپاییان همسو و هم‌رنگ سازند. غرب بیشترین به یمن تدابیر سیاسی و اجتماعی، به کانون صلح، ثبات، و مرکزی برای دفاع از حقوق بشر، حتی حقوق حیوانات تبدیل گردیده و کشورهای اسلامی به‌خاطر بی‌بهره‌گی از این امر، به ناامن‌ترین و بی‌ثبات‌ترین مناطق در جهان تبدیل شده و مسلمانان سیمایی خشن، خون‌ریز و بی‌عاطفه نزد جهانیان یافته‌اند. در غرب مسأله این است که: «چه‌طور می‌توان از آلودگی محیط زیست پیش‌گیری کرد، چه‌گونه می‌توان رضایت و قناعت اقلیت‌های قومی و مذهبی را حاصل داشت، و به چه شیوه، فرهنگ‌ها و زبان‌های کوچک را می‌توان پاسداری کرد».

نزد اندیشمندان سیاسی مسأله این است که: «جهان مردسالار، انباشته از جنگ و نزاع، تصادم و پرخاش بوده است، آیا با ترویج زن‌سالاری و بهره‌گیری از استعداد پُر از لطف و مهر زنان، می‌توان جهان را به سوی آینده‌یی بهتر سوق داد».

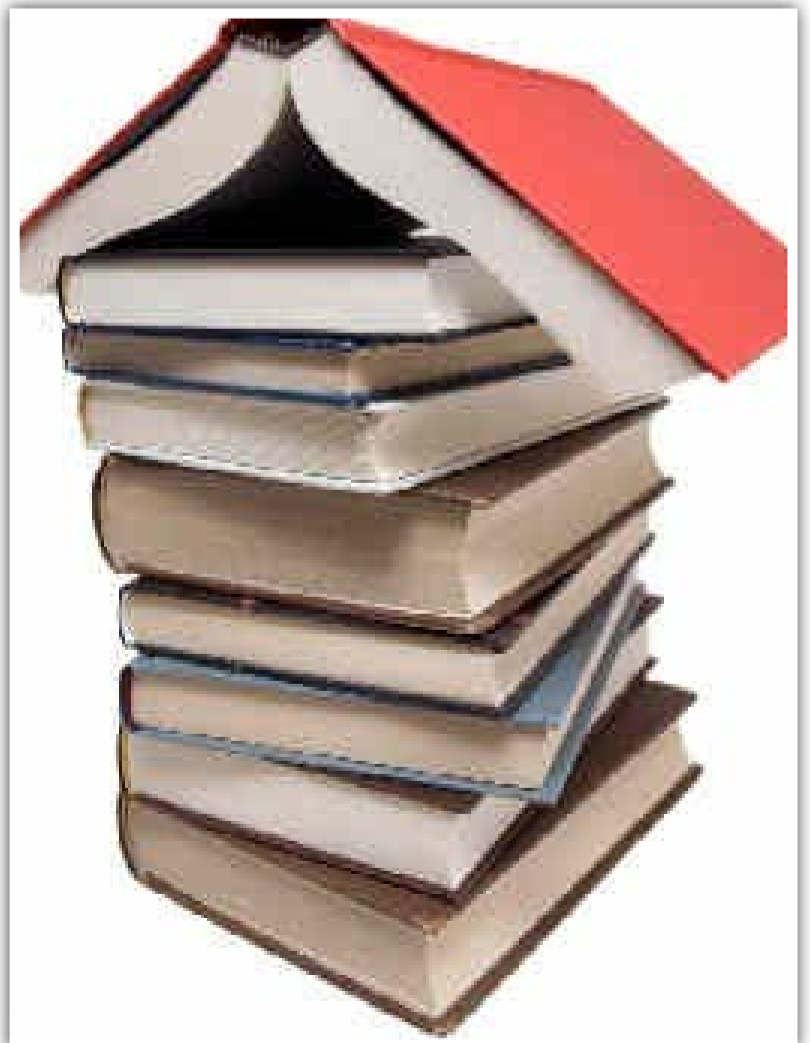
سیاست‌مداران در غرب بر سر افزایش مساعدت‌های مادی و معنوی به نیازمندان، رقابت می‌کنند و طرح‌هایی برای ارتقای سطح زندگی و ریشه‌کن کردن فقر و بی‌کاری ارایه می‌دهند؛ اما در کشورهای اسلامی، مسایل سیاسی شامل موضوعاتی مانند این است که: «آیا زنان می‌توانند از منزل بیرون بروند و آموزش ببینند، آیا می‌توانند رای بدهند و در پست‌های حکومتی نامزد شوند. آیا از نظر اسلامی، نظام اسلامی می‌تواند شورا داشته باشد و دایره صلاحیت و اختیارات شورا تا چه سرحد است. تقسیم قوا و تحدید دوره حکمرانی یک شخص به عنوان رئیس‌جمهور، می‌تواند مبنای اسلامی داشته باشد. می‌شود پیروان سایر مذاهب را مسلمان خواند و برای آن‌ها حقوق برابر قایل شد». حال آن‌که این‌ها همه پرسش‌هایی‌اند که جهان غرب مدت‌ها قبل از آن‌ها عبور کرده و به اتفاق نظر دست یافته است!

پرسشی که در سده دوم هجری درباره چیستی قرآن ایجاد شد، تا هنوز حل نشده است. اکثریت بزرگ مسلمانان بر قدیم بودن قرآن باور دارند و در تکاپوی دریافت راه‌حل‌های سیاسی، با رجوع به نصوص قرآنی‌اند. آرا و اقوال فقهای پیشین به عنوان متن دوم، همچنان از قدرت و اعتبار میان مسلمانان برخوردار می‌باشد. در مقابل، عده‌یی که به مخلوق بودن قرآن عقیده دارند و همه متون مقدس و غیر مقدس را متأثر از گردش ایام و گام‌های رو به پیش زمان می‌دانند، اندک‌اند و صدای‌شان شنونده زیادی ندارد.

آرای حکمای یونان با آموزه‌های اسلامی و همچنان اقدام خواجه نظام‌الملک در شکل‌دهی سیاست‌نامه‌نویسی بر اساس آیین شهریار در ایران قدیم و آموزه‌های اسلام، از این نوع تلاش‌ها می‌باشد. آنچه ابن خلدون در این عرصه بیان داشت، در مجموع علوم انسانی را وارد مرحله جدیدی کرد و باب نوینی را گشود. در میان فقهای مسلمان، دیدگاه‌های متعدد و پُررنگی به منصف ظهور رسید که هر یک آن در جای خود قابل بررسی و تحقیق می‌باشد؛ اما این جریان بالنده، به‌سان سایر عرصه‌ها در جهان اسلام تداوم پیدا نکرد. همان‌گونه که در عرصه‌های دیگر، ابتکار و نوآوری به خشگی گرایید و جای آن را رکود و سکون فرا گرفت، در بخش اندیشه سیاسی نیز جهان اسلام به عین سرنوشت روبرو گردید؛ از همین‌روست که پس از قرن هشتم تا سده دوازدهم، سیر قهقرایی بر جهان اسلام مستولی شد، به‌گونه‌یی که نه از حرف جدیدی خبری بود و نه از اقدام شایسته‌ اثری. در همین ایام که جهان اسلام به جنگ‌های داخلی فرو رفته بود و دشمنان آن از هر سو حمله آورده بودند، اروپا زنجیرهای «پدران روحانی» را پاره کرد و آهسته‌آهسته به سوی مردم‌سالاری و قانون‌مداری گام نهاد، تا این‌که دستاورد اروپا هم‌اکنون از سوی کسان زیادی به عنوان والاترین دستاورد بشری در عرصه

نخستین اختلاف میان مسلمانان، پس از رحلت پیامبر بر سر موضوع جانشینی او هویدا شد. در زمان خلیفه سوم و چهارم، دسته‌ها و فرقه‌های متعددی بر اثر مسایل سیاسی سر برآوردند و درگیری‌های خونینی میان آن‌ها به‌وقوع پیوست که بر اثر آن، صفوف متحد و یک‌پارچه مسلمانان متفرق گردید. این‌همه اگر از یک‌سو از آشفته‌گی‌ها و نابه‌سامانی میان مسلمانان در صدر اسلام حکایت دارد، از سوی دیگر آمیخته‌گی دین و سیاست را نزد مسلمانان بازگو می‌کند.

تأسیس نظام سیاسی بر پایه قانون، برای اولین بار در مدینه شکل گرفت. پیوند قدرت سیاسی با خواست و اراده امت و لغو نظام‌های میراثی و استیلاطلب، به‌وسیله اسلام صورت پذیرفت. امام یا خلیفه از همان ابتدا تابع قانون شناخته شد و تصمیم‌های دولتی در حیطه صلاحیت شورا قرار گرفت و فهم درست از دین در اختیار رأی صائب قرار گرفت، نه در انحصار مقامات بلند دولتی. همان‌گونه که خلفای راشدین از تجارب نیکوی سایر ملل بهره گرفتند و همه حسنات را محدود به مسلمانان نشمرند، اندیشمندان مسلمان در سده‌های بعد، دیدگاه حکمای یونان و ایران را با تعالیم اسلامی درآمیختند و در هر مرحله به عنوان راه‌حل پیش‌کش داشتند. مساعی ابونصر فارابی در تلفیق

رهنوردنامه قلندر زریاب

جلال نورانی

بخش سوم و پایانی

می خوریم، تأسف می خوریم، غبطه می خوریم، قسم ناهق می خوریم، خُنک می خوریم، رشوت می خوریم، سود می خوریم... می خوریم و چیز می خوریم... حتا درین هوای خاک آلود کابل از راه بینی پودر... می خوریم و دود تیل و گازهای بی کیفیت می خوریم، خون همدیگر را می خوریم، خار می خوریم، مفت می خوریم، بعضی چیزها را حتا با چشم می خوریم، خام می خوریم، سوخته می خوریم و سرانجام گاهی خود را می خوریم... می... عجب... رهنورد عزیز، از این همه خوردنی های ارزان و فراوان تنها فریب خوردن به یادت مانده؟ عجب مردم شکمبویی هستیم یا رهنورد!

در طنز «ترس از خدا» بار دیگر رهنورد به روحانی نمای زریاکار می شود و این بار طنزش با استفاده از شگرد آیرونی / Irony بار ظرافت را هم بر دوش دارد، یعنی بهتر از قصه کوتاه روحانی سیاه دل و سپیدپوش است: بخوانید: «قلندر باری گفت: آخوندی را می شناختم که همواره به مردمان می گفت که از خدا بترسند و روز شمار را فراموش نکنند. این آخوند، در کار تبلیغ ترس از خدا و یاد روز شمار، چنان مبالغه کرد که خود، ترس از خدا و یاد روز شمار را، یک سره به فراموشی سپرد و به خدا ناترس بزرگ و پُرآوازه بی مبدل گشت.» (۶)

ریزه نگاری رهنورد زیر عنوان «مرگ» طنز نیست، زیرا در آن نه انتقادی است و نه ظرافتی. این وجیزه گونه، یک بیان فلسفی و یا حد اقل عقلانی اما زیبا است:

«از قلندر پرسیدند: درباره مرگ چه گویی؟

جواب داد: مرگ بسیار دادگر و عادل است.

گفتند: چی گونه؟ گفت: برای این که به خدمت شاه و گدا، یک سان می رسد - بی هیچ تبعیض و امتیازی.» (۷)

در صفحه هشتاد و پنج قلندرنامه زیر عنوان «تظاهر» موضوع باز برمی گردد به زریاکاری و تظاهر:

«قلندر می گفت: هر کس که از صفتی بی بهره باشد به داشتن آن صفت، سخت تظاهر می کند. آدمیان ترسو و بُزدل، از شجاعت و دلیری سخن می زنند، آدمیان خسیس و دست و دل بسته خودشان را سخاوتمند و گشاده دست نشان می دهند، آدمیان پست و فرومایه، از آزاده گی و بلند همتی سخن می گویند. درنگی کرد {قلندر} و افزود: ملت ها و اقوام نیز همین گونه اند، هر ملتی و هر قومی، از آن چه ندارد، بیش تر دم می زند و به داشتن آن زیاد مباحثات می کند.»

آن چه را خواندید، یکی از مهم ترین طنزهای «قلندرنامه» است و من در سطور قبل به زریاکاری و تظاهر اشارت هایی داشتم. رهنورد درست می گوید. حتا در انتخاب تخلص نیز گاهی این زریاکاری تبارز می کند. مثلاً نام کسی هست هیبت الله، این هیبت الله خان که از میو میوی پشک در تاریکی تنبان تر می کند،

برای خود تخلص قوی دل را برمی گزیند. دروغگو ترین آدم چنان تخلص را برای خود پیدا می کند که آن تخلص «صداقت» را با تمام ابعادش جار می زند. این را هم اضافه می کنم که بعضی آدم ها در جایی به گونه یی هستند و در جای دیگر دقیقاً معکوس جای اولی. برای انبساط خاطر یک قصه واقعی را می آورم که معکوس مقوله «شیر خانه روباه بیرون» است.

در رژیم های گذشته در یکی از فرقه های اردو جنرال باهیبتی داشتیم که به مجرد داخل شدن موترش به اردوگاه، سربازان را نفس در سینه حبس می شد و صاحب منصبان بر خود می لرزیدند. نظم آهنین و دسیلین رویین در قطعه او برقرار بود. یکی از دوستان نزدیکش خبر شد که این جنرال با هیبت را عیالش مرده که خطاب می کند و هرگاهی که عیال عصبانی می شود، جنرال پشت کندوی آرد خود را پنهان می کند، تا زمانی که خشم مادر فرزندان اندکی فروکش کند.

این دوست نزدیک باری پرسید: همه زنان از شوهران می ترسند، چه گونه است که تو از عیالت می ترسی. جنرال برای این که خود را برانت داده باشد با خنده گفت: چپ باش، آخر او کون لیچ مرا دیده است. در برابر او دهن پر آب هستم و محتاج.

در طنز بالا رهنورد گام فراتری برمی دارد و می گوید که اقوام و ملت ها نیز به داشتن صفاتی تبارز می کنند. در شرایط کنونی کشور ما که هر قومی با علم

کردن صفات و برجسته گی هایی برای قوم خود و رهبر خود در صدد امتیازگیری ها هستند و متأسفانه احتمال رویارویی قومی هر لحظه و هر روز وجود دارد، این طنز هشداردهنده است. نمونه ها را در تاریخ هم دیدیم. هتلر و همانند های او با تحریک این حس خودبالاترینی (آلمان ما فوق همه) و شعارهایی نظیر قوم برتر و نژاد برتر چه تباهی هایی که نیاوردند. همین اکنون در چندین نقطه این کره خاکی، نسل کشی های احمقانه زیر احساسات پوچ و برتری جویانه، مردمان را به ماتم نشانده است.

در یک طنز زیبای دیگر «ریزه طنز» رهنورد باز به مسجد می رود. اما این بار نه برای کوبیدن ملا و خطیب زریاکار و مؤذن بدآواز. در این طنز او آماج دیگری دارد. عنوان طنز «خانه خدا» است. اول طنز را بخوانیم:

«باری قلندر از یارانش پرسید: می دانید که چرا مسجدها را خانه خدا می گویند؟ گفتند نمی دانیم.

گفت: از بهر این که اگر مسجدها بی صاحب می بودند، بی درنگ، از سوی آزمندان و زورآوران، غصب می شدند.

حالبا، که مسجدها مالک مقتدر و توانایی دارند، این آزمندان و زورآوران نمی توانند خانه های این مالک قدرتمند و توانا را غصب کنند و به چنگ آورند.» باری در وزارت اطلاعات و فرهنگ مشغول کار بودم. کسی از قندهار تلفون کرد و گفت: زورمندی

مشغول تخریب یک مسجد تاریخی است که قدامت آن به عهد احمدشاه درانی می رسد. این مسجد علاوه بر این که خانه خداست، از لحاظ قدامت تاریخی نیز حایز اهمیت فراوان است. به لحاظ خدا نگذارید این بنای تاریخی و مذهبی ویران شود. بی درنگ موضوع را به اطلاع دکتور سید مخلوم رهین رساندم و او نیز بی درنگ نامه یی عنوانی والی قندهار ارسال کرد و خواهان ارسال گزارش در این مسأله شد.

رهنورد! این آزمندان و زورمندان که صدها هزار هکتار زمین دولتی، هزاران خانه و باغ و سرای مردم مظلوم را به زور تفنگ غصب کرده اند، نه ترسی از خدا دارند و نه پروای خانه خدا را. این مردم متدین و خدانشناس و ملاهای پاکدل مساجد بودند که به زور مردم، نه به زور خدا، مساجد را از چور شدن نجات دادند. خدای قادر و توانا در کار این زورمندان می نگرد و زود باشد که آنان را در همین دنیا مورد غضب قرار بدهد. جزای روز جزای این آزمندان تفنگ دار و زورمندان بی فرهنگ را به خود خداوند (ج) می گذاریم. طنزها و طرح های فلسفی دیگری هم در «قلندرنامه» هستند که اگر به همه آن پردازم، این نبشته تبدیل خواهد شد به بازنویسی قلندرنامه. با اشارت کوتاهی به یک طنز دیگر کتاب، دست از سر خلیفه رهنوردمان برمی دارم و سخن را کوتاه می کنم.

عنوان این طنز «کرسی وزارت» است. اول طنز را می خوانیم:

«قلندر گفت: دوستی دارم که بر کاغذی، و با خط خوش نستعلیق نوشته است: کرسی وزارت! و آن کاغذ را بر دیوار دهلیز خانه اش آویخته است. هر گاهی که از دهلیز می گذرد بر آن کاغذ تکی می اندازد و می گوید: نمی پذیرم... ترا هرگز نمی پذیرم! باری از وی پرسیدم که چرا این کار را می کند.

گفت: در آینده ها، می توانم بگویم که در جوانی، بارها، بر کرسی وزارت تف انداخته ام و گفته ام که نمی پذیرم... هرگز ترا نمی پذیرم» (۸)

درین طنز رهنورد زریاب برای یک ضرب المثل و یا گفته مشهور مردمی ما یک تصویر روشن و زنده فراهم کرده است. آن گفته این است: «دستم به آلو نمی رسه، آلو ترش اس». حالا هر خواننده «قلندرنامه» اگر با این پرسش کودک ده ساله اش مواجه شود که: «پدر جان دستم به آلو نمی رسد آلو ترش است، چه معنا داره»، پدر با اطمینان می تواند این طنز را برایش بخواند و کودک ده ساله به عمق گپ می رسد. در سلسله فلم هایی که پرویز صیاد با قهرمان مرکزی «صمد آغا» ساخت و یک کرکتر جالب همان «آقای عین الله باقر زاده» است که رقیب صمد آقا است و به شهر رفته و با نکتایی و دریشی برگشته است. این عین الله خان که تأکید دارد «باقر زاده» باید بخش جدایی ناپذیر نامش باشد، هی می گوید: در شهر به من پیشنهاد شد... در شهر به من پیشنهاد شد... در شهر به من پیشنهاد شد... کار را به جایی می رساند که می گوید: در شهر دختران شهر به من پیشنهاد کردند که بگیرمشان... اما من نگرفتم... گردنم بشکند...»

به آرزوی گردن شکسته گی زورمندان، آزمندان، زریاکاران، متظاهران و دروغگویان و خودبالاترینان این نوشته را به پایان می برم.

پی نوشت:

- ۱- احسان الله سلام، پوقانه ملی، صفحات مختلف
- ۲- سید عبدالقادر رحیمی، وزارت چلم و نسوار
- ۳- به کلکسیون های جریده ترجمان در کتابخانه عامه رجوع کنید.
- ۴- رک به کلیات عیید زاکانی و یا کتاب هنر طنزپردازی - کتاب اول و دوم، نوشته جلال نورانی، ص ۵۴۸، کابل، ۱۳۹۱
- ۵- محمد سالم نورانی پدرم بعد از فراغت از صنف ششم ابتداییه از سوی شاه امان الله غازی با دیگر فرزندان این وطن به ترکیه فرستاده شد و دوره ثانوی و لیسانس را در استانبول سپری کرد. در طول سال های خدمت در وطن نه به مقام بسیار بلند رسید و نه صاحب حتا یک سرپناه گلی شد.
- ۶- رهنورد زریاب، قلندرنامه، ص ۷۷ و ۷۸
- ۷- همان جا، ص ۷۹-۸۰
- ۸- همان جا، ص ۳۳-۳۴.

آقای کرزی و بازی با کارت‌های سوخته

علی پارسا

حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین در مصاحبه‌ی با روزنامه‌ی گاردین هشدار داده که نباید افسار سیاست خارجی افغانستان به دست پاکستان سپرده شود. او در این مصاحبه هرچند بر روابط نیک میان دو کشور همسایه تأکید کرده، اما به شدت از استیلا‌ی هژمونی اسلام‌آباد بر کابل انتقاد کرده است. او همچنین بر اعزام شش افسر اردوی ملی برای آموزش به پاکستان خرد گرفته و اظهار داشته که «ما نباید سربازان خود را به کشورهای همسایه بفرستیم؛ به خصوص به کشوری که در مقابل، برای ما مهاجمان انتحاری می‌فرستد».

این اظهارات هرچند از زبان آقای کرزی تازه‌گی دارد، اما موضوعی است که روزنامه‌ی ماندگار طی سال‌های کاری خویش همواره آن را مورد پردازش و تأکید قرار داده است. این روزنامه در زمان زمامداری آقای کرزی، پیوسته از موضع ضعیف و امتیازبخشی‌های بی‌حد و حصر حکومت به اسلام‌آباد انتقاد کرده است. حالا که آقای کرزی از مرکب قدرت پایین آمده، گمان می‌رود که می‌کوشد تا با موضع‌گیری‌های این چنینی، به اهداف سیاسی کلانی که برای آینده‌ی سیاسی خویش تعریف کرده، نایل آید.

آقای کرزی در این اواخر می‌کوشد تا با مطرح کردن دو محور دیورند و سیاست خارجی متمایل به پاکستان حکومت وحدت ملی، خود را در مقام اپوزیسیون و آلترناتیو این حکومت معرفی کند. اشاره او در مراسم یادبود از مارشال فهیم به خاطره‌ی از دوران ریاست‌جمهوری‌اش که تلویحا بر موضع سرسختش در به رسمیت نشناختن دیورند تأکید داشت نیز از همین منظر قابل بررسی است. او در این خاطره یادآور شد که پس از نشستی با مقامات بلندپایه‌ی پاکستان، مارشال فهیم از او درباره‌ی موضوعات مورد بحث و واکنشش پرسیده، و وی در پاسخ گفته که پاکستانی‌ها از من خواستند تا دیورند را به رسمیت بشناسم و من امتناع ورزیدم. آقای کرزی گفت که مارشال من را تحسین کرد و از زبان مشترک خود و مارشال تأکید کرد که ما هیچ‌گاه نباید دیورند را به رسمیت بشناسیم. در نتیجه باید گفت که مواضع اخیر آقای کرزی در قبال سیاست‌خارجی مستقل افغانستان و مسأله‌ی دیورند، روزنه‌ی برای او به منظور برگشتن به قدرت است و بیشتر مصرف تبلیغاتی و سیاسی دارد تا موضعی جدی و عمل‌گرایانه.

به هر صورت، جدا از جبهه‌گیری‌های سیاسی آقای کرزی، باید بار دیگر تأکید کرد که در شرایط

راه‌ها تا جوزا باز...

کنار این کمیته کسانی هستند که می‌خواهند خودشان کمک‌ها را به آسیب‌دیده‌گان برسانند که ما زمینه را برای آنان مساعد می‌سازیم و آنان خود این کمک‌ها را به آسیب‌دیده‌گان می‌دهند.»

آقای کبیری با بیان این که کمک‌های شخصی سبب هرج و مرج شده، می‌گوید که در ذخیره‌گاه‌هایی که آنان دارند همه کمک‌ها را گرد می‌آورند و بعد از

ثبات سیاسی افغانستان وابسته...

هالند، دیدار کرد.

براساس خبرنامه‌ی ریاست اجرایی، در این دیدار، روی ضرورت الزامی اصلاحات در نظام انتخاباتی و برگزاری سالم انتخابات پارلمانی و شوراهای ولایتی نیز گفت‌وگوهای جدی صورت گرفت و هر دو جانب مدیریت درست توافقی سیاسی به ویژه آوردن اصلاحات انتخاباتی براساس دستور توافقی سیاسی را، ضمانتی برای سلامت انتخابات‌های پیش‌رو و سلامت ثبات سیاسی در افغانستان خواندند.

در این دیدار رییس اجراییه کشور، از کمک و حمایت چهارده ساله کشور شاهی هالند از دولت مردم افغانستان تشکر و قدردانی کرده و افزود که

سرنوشت‌ساز کنونی، دو مسأله‌ی محوری دیورند و استقلال افغانستان در مذاکرات صلح، نقش بی‌نهایت ارزنده‌ی دارد. به عبارت دیگر، مسأله‌ی دیورند و موضوع استقلال افغانستان به‌خصوص در عرصه‌ی سیاست خارجی، آن‌قدر در پروسه‌ی صلح پایدار و ثبات در افغانستان اهمیت دارد که اگر آن‌ها را دو بال پرنده‌ی صلح بنامیم، مبالغه نخواهد بود.

حکومت وحدت ملی این روزها به طرز مرموزی در صدد تأمین مناسبات نزدیک با مقامات اسلام‌آباد است. این تلاش‌ها هرچند تا کنون نتایج عینی و ملموس در عرصه‌ی صلح به همراه نداشته، اما توانسته است که تعهد جانب پاکستانی را حداقل در حد حرف و نظر جلب کند. در مقابل این تعهدات زبانی، حکومت افغانستان اما گام‌های عملی بسیاری برداشته که گاهی اسباب نگرانی مردم و آگاهان امور را فراهم می‌کند. رییس‌جمهور غنی نه تنها خودش در طلب صلح به پاکستان رفت، که حتا شش افسر اردوی ملی را هم برای نخستین بار به منظور آموزش به آن کشور فرستاد. او تقاضای تسلیحات سنگین از هند را به حالت تعلیق درآورد و روابط افغانستان را با شریک استراتژیکش به هاله‌ی از ابهام کشانید.

سخنان اخیر رییس‌جمهور غنی در مراسم افتتاحیه‌ی شورای ملی و تأکید او بر آوردن صلح با هر هزینه‌ی کمتر از بهای جنگ هم تا اندازه‌ی ابهام‌آلود و پرسش‌برانگیز است. گمان می‌رود که رییس‌جمهور غنی با این اظهارات در صدد توجیه پیشاپیش امتیازات کلانی است که قرار است در روند صلح پرداخته شود. او با تأکید مفرط بر روند مذاکرات صلح می‌کوشد تا افکار عمومی را برای پذیرش بهای سنگینی که در قبال صلح پرداخته می‌شود، آماده کند. هرچند که دیده می‌شود داکتر عبدالله در آن سوی دیگر، مخالف هر نوع امتیازدهی سخاوتمندانه و حاتم‌بخشی‌های بی‌جا در روند صلح است. داکتر عبدالله در مراسم تجلیل از اولین سالگرد رحلت مارشال فهیم به‌صراحت گفت که «برای دست یافتن به صلح به کسی امتیاز داده نمی‌شود!» به این ترتیب، شاید نتوان به سهولت از موضع واحد حکومت وحدت ملی در قبال «بهای صلح» سخن گفت. با این وجود اما نمی‌توان از تلاش‌ها و تک‌روی‌های یک‌جانبه‌ی رییس‌جمهور غنی که تا کنون انجام داده، چشم پوشید و با خوش‌بینی از کنار نگرانی‌های موجود گذشت.

گمان می‌رود که با توجه به حرف‌و‌حدیث‌های موجود در فضای سیاسی کشور، برای نشستن

بررسی به خانواده‌های آسیب دیده این کمک‌ها را می‌رسانند.

سرپرست ولایت پنجشیر بخش‌های شتل، چمالورده، حصارک، پارنده و پریان را از مناطقی برشمرد که تا هنوز در این مناطق برف‌کوچ‌های موسمی نیامده است که این مسأله سبب نگرانی آنان گردیده است.

آقای کبیری از دولت مرکزی می‌خواهد تا به این ولایت توجه بیشتر کنند. او می‌گوید: در فصل بهار احتمال سیلاب‌های زیادی می‌رود که این سیلاب‌ها

«حمایت و همکاری کشور شاهی هالند در چهارده سال گذشته در بخش‌های امنیتی، اقتصادی و سیاسی از دولت و مردم افغانستان ارزشمند و تأثیرگذار بوده است و افغانستان را در راستای حاکمیت قانون و نهادینه‌شدن دموکراسی و ثبات یاری رسانیده است.» هم‌چنان، آقای برت کوبیندرس وزیر خارجه کشور شاهی هالند، شکل‌گیری حکومت وحدت ملی را ضمانتی برای حفظ ثبات و فرصت برای نهادینه شدن دموکراسی و حاکمیت قانون در افغانستان خوانده و تأکید کرد که ما «باور داریم که آینده ثبات و دموکراسی در افغانستان به موفقیت حکومت وحدت ملی در این کشور بستگی دارد. و ما برای به تعهد مان برای حمایت از دموکراسی و حاکمیت قانون، در کنار دولت و مردم افغانستان باقی می‌مانیم.»

پشت میز مذاکره و دل بستن به مصالحه با طالبان، دست کم باید سه متاع ارزشمند را به‌شکلی قربانی کرد. متاع اول، سهمیم کردن طالبان در قدرت است که به گمان غالب و با توجه به شواهدی چون بیانیه‌ی اخیر ملاعمر، دامنه‌ی این امتیازات به سه وزارت‌خانه و چندین ریاست و معینیت و سفارت و ولایت می‌رسد. به این معنا که اولین شرط طالبان برای گذاشتن سلاح‌های‌شان بر زمین، امتیازات سیاسی گسترده‌ی است که نمی‌توان به‌آسانی از کنار آن‌ها گذشت. هرچند مقامات اسلام‌آباد تنها به این امتیازات قناعت نکرده‌اند و از همین حالا در صدد به میان کشیدن پای گروه‌های هراس‌افکن دیگری چون شبکه‌ی حقانی به میز مذاکرات هستند. به این ترتیب، باید به یقین گفت که امتیازات کلان سیاسی به مخالفان مسلح و سهمیم کردن آن‌ها در قدرت، اولین بهایی‌ست که می‌توان برای صلح متصور شد.

امتیاز دومی که باید پرداخت، متاعی‌ست که پس از تشکیل دولت پاکستان در سال ۱۹۴۷ همواره از سوی این کشور مطالبه شده و تا کنون به آن دست نیافته است. مسأله‌ی دیورند، همان موضوع تنش‌برانگیزی‌ست که در طول تاریخ روابط سیاسی افغانستان و پاکستان، همیشه مشکل‌آفرین بوده است. هرچند تا کنون از سوی پاکستان برای تعیین این خط مرزی همواره اصرار شده و از سوی افغانستان هم انکار، اما شکی نیست که مسأله‌ی دیورند هم از موضوعات دسته‌اولی است که بر روی میز مذاکره قرار خواهد داشت. برخلاف موضع آقای کرزی باید گفت که مسأله‌ی دیورند همان زخم ناسوری‌ست که هر از چند گاهی زبان باز می‌کند و موجی از تنش‌ها را به روابط دو کشور همسایه تحمیل می‌کند. حالا وقت آن رسیده که حکومت وحدت ملی به‌جای سرپوش گذاشتن بر این زخم ناسور، در صدد دست یافتن به درمان دایمی آن باشد.

متاع سومی که گمان می‌رود پاکستانی‌ها حرص و ولع بسیاری بر آن دارند، مسأله‌ی کنترل سیاست خارجی افغانستان است. آقای کرزی هم بارها بر این نکته تأکید کرده است. با وجود میل مفرط اسلام‌آباد برای سلطه بر افغانستان و تبدیل این کشور به ایالت پنجم پاکستان، حکومت وحدت ملی باید بداند که هرگونه امتیازبخشی در این عرصه به اسلام‌آباد بزرگ‌ترین جفا و خیانتی‌ست که می‌تواند تا ابد داغ آن بر پیشانی این حکومت باقی بماند.

سرک عمومی پنجشیر را تخریب خواهد کرد و ما در نظر داریم تا بدیل راه عمومی را که از جاده‌ی از طریق شتل گذشته است، آماده سازیم. برف‌های کوچ‌های اخیر در ولایت پنجشیر بیشتر از ۲۰۰ تن را قربانی کرد. در این برف‌کوچ‌های بی‌پیشینه بیش از ده‌ها خانه نیز ویران شد. در کنار دولت افغانستان، مردم و کشورهای منطقه نیز کمک‌هایی را به قربانیان حوادث طبیعی پنجشیر فرستادند.

در این دیدار رییس اجراییه خواستار ادامه همکاری و حمایت کشور شاهی هالند در بخش‌های تقنینی، عدلی و بهبود آوردن به وضعیت زنان و کودکان زندانی در افغانستان شده و افزود که حمایت و تلاش دوستانه کشور شاهی هالند در چهارده سال گذشته به صورت مشخص در زمینه حاکمیت قانون و تقویت نظام حقوقی افغانستان، تأثیرات جدی داشته است و ما را در دست یافتن به حاکمیت قانون و دموکراسی توانمند ساخته است.

مدیریت و پیش‌برد درست و شفاف گفت‌وگوهای صلح و تقویت همکاری‌های منطقه‌ی به منظور توسعه اقتصادی و موثریت گفت‌وگوهای صلح از موضوعات دیگر ملاقات رییس اجرایی با وزیران خارجه و دفاع کشور شاهی هالند بود.

صلح دسیسه...

مجلس گفت: رییس‌جمهور و رییس اجرایی باید دقت داشته باشند که در پس صلح، دسیسه‌ی زیر عنوان داعش به وجود نیاید.

سناتوران بر این باور اند که پروژه طالبان تمام شده و پاکستان می‌خواهد هم از صلح افغانستان امتیاز بگیرند و هم پروژه جدیدی زیر عنوان داعش برای ایجاد ناامنی‌ها در کشور استفاده کنند.

این نگرانی‌ها در حالی مطرح می‌شود که رییس‌جمهور گفته بود که ابتکار عمل را در راستای صلح افغانستان در دست دارد و به هیچ وجه نمی‌گذارد که قیمت صلح بیشتر از جنگ برای مردم افغانستان تمام شود.

ادامه پروژه صلح پر منفعت...

زنجیره‌ی، انتحار و انفجار از دور خارج ساخت، ملت پر غرور و سربلندی را به زانو در آورد و دین با صفایی را با تروریزم آمیخته ساخت، تا اینکه به اینجا رسید.

اکنون اگر این پروژه جهانی بالاخره به پایانش رسیده باشد، باز هم جای شکر دارد، اما پس از این چه؟

- آیا نیروهای طالبان آخر الامر به آغوش باز صلح پناه می‌جویند، پس تکلیف این همه شرع و شعار و کافر و مسلمان چی می‌شود؟

- چگونه، چرا، چی زمانی و چی شد که دکترین و استراتژی‌ی پاکستان به یکباره‌گی تغیر می‌کند، در حالیکه طی مدت سیزده سال حضور جامعه جهانی و قبل از آن، حتی شور هم نخورد؟

- امروزه این تحركات و ترافیک استخبارات منطقه و فرا منطقه در صحنه افغانستان حکایت از چی دارند و کی مسوول است، آیا می‌شود باز هم به صلح امیدوار بود؟

- یا هم به قول رییس سابق سازمان «سیا» که در کتاب جدید خود می‌نویسد: «جنگ امریکا علیه طالبان خاتمه یافته است (بیزینس پر درآمد صلح سیزده ساله تمام است) و حتی بحث جنگ علیه القاعده، دیگر کلیشه ساز نیست. امریکا یک جنگ سی ساله را علیه داعش پیش رو دارد.»

اگر این فرضیه درست باشد، پس جایگاه ما در کجاست؟ خط مقدم، پایگاه اوپراتیفی، میدان جنگ، دهلیز انتقال و یا هم با داشتن موقعیت استراتژیک مان، چهارراه اقتصادی برای خودمان، برای منطقه و فرا منطقه که اگر دولت نیرومند و مقتدری داشتیم؟!.

پرسش‌ها و نگرانی‌هایی از این دست که فقط در مذاکرات پیش روی مجریان حکومت وحدت ملی در واشنگتن پاسخ خواهند یافت. این جاست که تکلیف صلح، طالبان، پاکستان، داعش، حکومت و مردم مان روشن‌تر می‌شوند تا چه باید کرد؟

برگرفته از صفحه‌ی فیسبوک احمد ولی مسعود

به سوی سرمایه‌گذاری...

جامی گفت: «چیزی که برای من امروز امیدوار کننده است این است که ما امروز در کالاهای صادراتی مان به خصوص بخش میوه جات و غلات بسته بندی‌هایی است که مورد پذیرش بازارهای جهانی است و می‌تواند زمینه شناسایی ظرفیت‌های صادراتی و وارداتی دو کشور هندوستان و افغانستان را فراهم کند.»

جامی افزود که این نمایشگاه «همچنان می‌تواند زمینه سرمایه‌گذاری بیشتر تاجران هندی در هرات را فراهم کند.» از سوی دیگر، یعقوب مشعوف، آگاه امور اقتصادی در ولایت هرات، نیز برگزارای این چنین نمایشگاه‌های مرتبط به فناوری را موثر در انکشاف و رشد بخش‌های معلوماتی و صنعتی افغانستان می‌خواند.

مشعوف گفت: «افغانستان کشور مصرفی است و برای این‌که رشد اقتصادی پیدا کند زیاد به فناوری نیاز دارد و هندوستان کشوری است که روابط اقتصادی و سیاسی خوبی با افغانستان دارد و هم در سطح منطقه از اقتصاد متعادل برخوردار است و چون این نمایشگاه کمتر تحت شعاع سیاست قرار می‌گیرد بنابراین نسبت به سایر نمایشگاه‌ها موثر تر است.»

این نخستین نمایشگاه مشترک تاجران هندی و افغانی در حوزه غرب است که توانسته صدها تجارت پیشه زن و مرد را در کنار هم جمع نماید و تولیدات شان را به نمایش بگذارد.

پیش از این تنها ایران بارها نمایشگاه‌های مختلف تجارتي را با اشتراک تاجران افغان در ولایت هرات برگزار کرده بود.

۱۰ یاغی جهان فوتبال

یورو اسپورت در گزارشی از ۱۰ ستاره فوتبال که تصمیم‌های نادرست باعث نابودیشان شد، پرده برداشت؛ بازیکنانی که همیشه در زمین مسابقه پرخاشگر بودند.

ستاره برخی از استعداددهای جهان فوتبال خیلی زود افول می‌کند اما ستاره برخی دیگر حتی تا چهل سالگی هم می‌درخشند. این سوال به ذهن می‌رسد که چرا بعضی از ستارگان خیلی زود مسیر فوتبالی آنها تمام می‌شود؟ این سوال می‌تواند پاسخ‌های زیادی داشته باشد. بعضی از بازیکنان نظم و دیسیپلین ورزشی را رعایت نمی‌کنند. برخی در گرداب مواد نپروزا فرو می‌روند و سرانجام تعدادی را هم پول به نابودی می‌کشاند. در همه این حالت‌ها یک نقطه مشترک وجود دارد و آن «حمایت» است که انواع گوناگونی دارد و همه جنبه‌های زندگی یک فرد را دربرمی‌گیرد و او را به نیستی و تباهی می‌کشاند.

یورو اسپورت در گزارشی از ۱۰ ستاره فوتبال نوشت که بدون حمایت به جایگاهی شایسته‌تر از آنچه به آن دست یافتند، می‌رسیدند.

۱- پل گاسکویین

یکی از ستاره‌های تیم ملی فوتبال انگلیس در دهه «۹۰» بود که سهم بسزایی در صعود این تیم به نیمه نهایی جام جهانی ۱۹۹۰ داشت. او چنانچه قدر خود را می‌دانست می‌توانست در بهترین تیم‌های باشگاهی جهان بازی کند. کشیده شدن کاسکویین به مصرف مشروبات الکلی در سال ۱۹۹۸ او را از فهرست «سه‌شیرها» در جام جهانی ۹۸ دور کرد. این هافبک جنگنده در سال ۲۰۰۴ برای همیشه از فوتبال خداحافظی کرد. او الان هم از مصرف زیاد مشروبات الکلی رنج می‌برد.

۲- اریک کانتونا

«سلطان» وازه‌بی که تماشاگران شیاطین سرخ برای خطاب قرار دادن ستاره فرانسوی خود به کار می‌بردند. او از بهترین بازیکنان جهان در دهه ۹۰ بود. از کانتونا رفتارهای عجیبی سر می‌زد تا جایی که یک بار تماشاگری را در جریان بازی زیر لگد گرفت و مدتی محروم شد. او همچنین با فدراسیون فوتبال فرانسه به مشکل برخورد و از سال ۱۹۹۵ دیگر برای این تیم به میدان نرفت. کانتونا به یک باره در تصمیمی عجیب در حالی که ۳۱ سال بیشتر سن نداشت، از مستطیل سبز خداحافظی کرد. چه بسا این ستاره فرانسوی الان از تصمیم عجولانه خود پشیمان باشد.

۳- رونالدینیو

جادوگر برزیلی که در آغاز هزاره سوم بارسلونا را به دوران اوج برگرداند و دو بار به عنوان بهترین بازیکن جهان انتخاب شد. رونالدینیو می‌توانست سال‌های سال به درخشش خود با پیراهن آبی-ناری‌ها ادامه دهد اما علاقه زیاد او به مهمانی‌های شبانه باعث شد در حالی که تنها ۳۰ سال سن بیشتر نداشت افت کند و در نهایت از بارسلونا کنار گذاشته شود و به میلان برود. رونالدینیو عاشق شب‌زنده‌داری بود. او در میلان هم دوام نیاورد و به فوتبال کشورش برگشت تا سال‌های آخر بازیگریش را در آنجا دنبال کند.

۴- ماریو بالوتلی

اگر بگویم سوپر ماریو با استعدادی که دارد می‌تواند لیونل مسی و کریستیانو رونالدو را پشت سر گذارد و به عنوان بهترین بازیکن جهان انتخاب شود، بزرگمایی نکرده‌ایم ولی حماقت و کارهای عجیب این مهاجم سیاه چرده تمامی ندارد و همین مساله باعث شده تا بیشتر از این که در زمین فوتبال باشد در سکوها حضور داشته باشد.

ژوزه مورینیو که سابقه کار با بالوتلی را دارد قصه جالبی را درباره او نقل می‌کند. او می‌گوید: ایتر از نبود مهاجم رنج می‌برد. تنها مهاجمی که در اختیار داشتیم ماریو بالوتلی بود. او در دیداری کارت زرد اول خود را در نیمه اول دریافت کرد. در ۱۴ دقیقه از ۱۵ دقیقه وقت استراحت در رختکن با بالوتلی صحبت کردم و به او نسبت به دریافت کارت زرد دوم هشدار دادم، چرا که مهاجم دیگری نداشتیم و نمی‌خواستیم تیم ۱۰ نفره شود اما ماریو به محض این که بازی شروع شد کارت زرد دوم خود را دریافت کرد و از بازی اخراج شد!

بالوتلی در منچستر سیتی حاشیه‌های زیادی داشت. آتش زدن منزل، درگیری با روبرتو مانچینی، کشیدن سیگار و قلیان و درگیری با داوران و بازیکنان تنها بخشی از حاشیه‌های تمام‌نشده آقای حاشیه است. بدون شک اگر جایزه‌ای به احقرترین بازیکن جهان داده می‌شد بالوتلی براننده‌ترین فرد بود. او در حال حاضر در لیورپول نتوانسته است بازی‌های خوبی را به نمایش بگذارد و عالم و آدم از دست او ناراضی است.

۵- لوییس سوارس

بدون شک یکی از بهترین مهاجمان حال حاضر فوتبال جهان است اما در عین حال از حاشیه‌سازترین مهاجمان هم به شمار می‌آید. او در سال ۲۰۱۲، ۲۵ بازی محروم شد بدون آن که این محرومیت‌ها به خاطر کارت قرمز باشد. توهین نژادی به پاتریس اورا و گاز گرفتن دست برانسلانو ایوانوویچ از رفتارهای احمقانه این مهاجم اروگوه‌ای است. معلوم نیست که مهاجم سابق لیورپول به دنبال چیست. البته این بازیکن از زمانی که به بارسلونا پیوسته است رفتار خجوبی از خود نشان داده است.

۶- آلساندرو پاتو

پاتو جزو برزیلی‌های بی‌انضباط دهه اخیر است. اردک لقبی است که برزیلی‌ها برای پاتو انتخاب کرده‌اند. او در میلان بارها با آسیب مواجه شد و کار را از سکوها دنبال کرد اما احمقانه‌ترین تصمیمی که گرفت ترک میلان و بازگشت به فوتبال برزیل بود؛ آن هم در حالی که تنها ۲۴ سال سن داشت. بازگشت پاتو به برزیل به معنای پایان دوران درخشش این مهاجم بااستعداد بود. حتی علاقه او به دختر برلوسکونی باعث نشد تا او از تصمیم عجیب خود دست بکشد. او در حال حاضر در لیگ برزیل بازی می‌کند و یکی دیگر از بازیکنان برزیلی است که فوتبالتش زود تمام شد.

۷- ساموئل اتوئو

اتوئو سال‌های خوبی را با بارسلونا و ایتر پشت سر گذاشت و موفق شد با این دو تیم سه بار قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا را تجربه کند. انگار این مهاجم کامرونی با این سه جام اشباع شده بود؛ چرا که تصمیم گرفت به پیشنهاد سرسام‌آور باشگاه آنژی ماخاچ‌کالا روسیه موافقت کند و نشان دهد که پول را به ادامه حرفه‌ای ترجیح می‌دهد. بعد از آن که باشگاه آنژی ماخاچ‌کالا روسیه ورشکست شد، اتوئو مجبور شد از این تیم جدا شود و به چلسی بپیوندد. او در روسیه دو سال نامیدکننده را پشت سر گذاشت؛ دو سالی که باعث افت فوتبالی او شد. او در چلسی و اورتون هم نیمکت‌نشین بود و زیاد بازی خوبی به نمایش نگذاشت و کمتر به بازی گرفته می‌شود. این نشان می‌دهد که تصمیم اتوئو در پیوستن به آنژی ماخاچ‌کالا حماقتی بیش نبود. او در حال حاضر بدر تلاش برای حضور در لیگ ایتالیا است.

۸- آدریانو

باور می‌کنید یا نه اما این حقیقت دارد که ستاره سابق ایتر در حالی که ۳۱ سال بیشتر سن ندارد، بدون تیم است. آدریانو که یکی از بهترین مهاجمان ایتر به شمار می‌آمد و این تیم را با گل‌های زیاد خود دو بار قهرمان اسکودتو کرد از همان مشکل رونالدینیو رنج می‌برد و آن شرکت در پارتی‌های شبانه و نوشیدن مشروبات الکلی است. وزن آدریانو به خاطر مصرف زیاد این نوشیدنی‌ها زیاد شده و به طور کلی بدن او دیگر جوابگوی فوتبال حرفه‌ای نیست.

۹- رادامل فالکائو

در دو فصل که برای آتلانتیکو مادرید به میدان رفت فوق‌العاده بود. او توجه همه تیم‌های صاحب نام اروپایی را به خود جلب کرده بود اما در میان ناباوری همگان ترجیح داد تا به موناکو برود؛ تیمی که تازه به لیگ برتر فرانسه راه یافته است. رئال مادرید و بارسلونا دو غول بزرگ فوتبال اسپانیا علاقه زیادی به جذب فالکائو داشتند. او می‌توانست با پیوستن به این دو تیم در لیگ قهرمانان اروپا بدرخشد اما پول زیاد را به تیم باشگاهی معتبر ترجیح داد و سرانجام به فوتبال فرانسه رفت. او سپس به منچستر یونایتد رفت و یکی از بدترین خریدهای این فصل بود و نتوانست بازی‌های خوب خود را تکرار کند.

۱۰- آنتونیو کاسانو

می‌توانست سال‌های سال بهترین بازیکن فوتبال ایتالیا باشد. او در سال ۲۰۰۶ افتخار پوشیدن پیراهن رئال مادرید را به دست آورد. در آن زمان ستاره‌های زیادی همچون رونالدو و زیدان و بکام در رئال مادرید بازی می‌کردند. کاسانو پس از پانچوچی گران‌ترین بازیکن ایتالیایی تاریخ رئال مادرید به شمار می‌آید اما در رئال مادرید هرگز نتوانست انتظارات را برآورده کند. او در رختکن با فابیو کاپلو، سرمربی ایتالیایی کهکشانی‌ها درگیری لفظی پیدا کرد و همین مساله باعث شد تا نیمکت‌نشین شود. کاسانو پس از تجربه تلخ رئال مادرید به ایتالیا برگشت تا برای سامپدوریا و بعد از آن میلان به میدان رود. او در ادامه به ایتر رفت و الان هم برای پارما بازی می‌کند. او در سال ۲۰۰۳ برای نخستین بار به تیم ملی فوتبال ایتالیا دعوت شد اما تا الان تنها ۳۵ بار برای آتوروری به میدان رفته است. اختلاف او با مربیان مختلف باعث شده تا کمتر به او فرصت بازی برسد. این بازیکن ۳۱ ساله بارها اعتراف کرده که بعضی از رفتارهای او اشتباه بوده است و می‌توانست به جایگاهی بهتر از آنچه به آن رسیده، دست یابد.

آغاز راه جام جهانی

و جام ملتها در قاره کهن

نحوه گروه بندی و زمان قرعه کشی انتخابی جام ملت‌ها و جام جهانی در قاره آسیا اعلام شد.

سیدبندی تیم‌های برای قرعه کشی دور انتخابی جام ملت‌های آسیا و جام جهانی روسیه بر طبق رده بندی فیفاست و تیم‌های آسیایی که در رده‌های بالاتری باشند به عنوان سرگروه در گروه‌هایشان قرار خواهند گرفت.

قرعه‌کشی مرحله انتخابی جام ملت‌های آسیا و انتخابی جام جهانی روسیه روز ۲۶ حمل ۲۰۱۵ در کوالالمپور برگزار خواهد شد.

AFC از همان ابتدا حضور ۳۴ کشور را برای بازی‌های مقدماتی قطعی کرد. این کشورها براساس رده‌بندی در فیفا نیازی به حضور در بازی انتخابی برای قرار گرفتن در مرحله انتخابی جام ملت‌ها و جام جهانی ندارند. کشورهای ایران، جاپان، کره جنوبی، ازبکستان، امارات، قطر، عمان، اردن، استرالیا، چین، عربستان، بحرین، عراق، فلسطین، لبنان، کویت، فیلیپین، مالدیف، ویتنام، تاجیکستان، میانمار، افغانستان، تایلند، ترکمنستان، کره شمالی، سوئیه، قرقیزستان، مالزی، هنگ کنگ، سنگاپور، اندونزی، لائوس، گوام و بنگلادش این ۳۴ کشور هستند.

در کنار این ۳۴ کشور که از هم اکنون حضورشان در مرحله انتخابی جام ملت‌های آسیا و جام جهانی قطعی شده است، ۶ کشور نیز اضافه خواهند شد تا تعداد تیم‌ها به عدد ۴۰ برسد.

این ۶ کشور تیم‌هایی خواهند بود که در مرحله نخست مقدماتی جام ملت‌ها و جام جهانی بتوانند حریفانشان را شکست دهند.

هند - نیپال

یمن - پاکستان

تیمور شرقی - مغولستان

کامبوج - ماکائو

چین تایپه - برونی

سری لانکا - بوتان

۶ تیم راه‌یافته به مرحله دوم انتخابی جام ملت‌های آسیا و جام جهانی روسیه تا هفته آینده مشخص خواهند شد و سپس رقابت ۴۰ تیم آسیایی برای حضور در جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۹ امارات که برای اولین بار با حضور ۲۴ تیم برگزار خواهد شد و نیز ۴،۵ سهمیه جام جهانی روسیه شروع خواهد شد.

در قرعه کشی که اواخر حمل سال ۱۳۹۴ برگزار خواهد شد، ۴۰ تیم راه یافته به دور دوم انتخابی در هشت گروه پنج تیمی قرار خواهند گرفت و تیم‌های به صورت رفت و برگشت برابر هم به میدان خواهند رفت و در هر هفته یک تیم استراحت خواهد داشت.

رقابت‌های انتخابی جام ملت‌های آسیا و جام جهانی روسیه از ۳ ماه دیگر آغاز خواهد شد و تا اوایل سال ۲۰۱۶ میلادی ادامه خواهد داشت.

تیم‌های برتر گروه‌های هشت گانه در کنار چهار تیم برتر دوم (مجموع ۱۲ تیم) به دور سوم انتخابی جام ملت‌های آسیا و جام جهانی راه خواهند یافت. این ۱۲ تیم حضورشان را در جام ملت‌های ۲۰۱۹ امارات قطعی و نیز حضورشان را برای مرحله سوم انتخابی جام جهانی قطعی خواهند کرد.

۱۲ تیم صعود کرده برای جام جهانی در دو گروه شش تیمی قرار خواهند گرفت که دو تیم اول هر گروه مستقیماً به جام جهانی صعود خواهند کرد و تیم سوم هر گروه در دیدار پلی آف برابر هم به میدان می‌روند و تیم برنده سپس برابر نماینده آمریکای جنوبی قرار خواهد گرفت.

۱۲ تیم صعود کرده برای جام ملت‌های آسیا نیز در کنار ۱۲ تیم دیگری که در مرحله قبل بالاترین امتیازات را کسب کردند به جام ملت‌ها راه خواهند یافت.

معاون سفیر هند در هرات:

به سوی سرمایه‌گذاری دوام‌دار در افغانستان پیش می‌رویم

هند تصمیم دارد تا روابط تجارتي خود را به سمت سرمایه‌گذاری‌های دوام‌دار در افغانستان سوق دهد. معاون سفیر هند این موضوع را در مراسم افتتاح نخستین نمایشگاه مشترک تجارتي هند و افغانستان در ولایت هرات بیان داشت که به هدف تبادل توافقی‌های اقتصادی بازرگانان دو کشور برگزار شده است. نوآوری از طریق مشارکت عنوان نمایشگاهی است که از جانب اتاق‌های تجارت افغانستان به همکاری اداره انکشافی ایالات متحده امریکا در ولایت هرات برگزار شده است.

این نمایشگاه شامل در بخش‌های برق، زراعت، تکنالوژی معلوماتی و انرژی آفتابی برگزار شده است که با حضور صدها تجارت پیشه افغانی و هندی روز سه شنبه افتتاح شد. سعد خطیبی، رییس اتاق‌های تجارت ولایت هرات گفت توسعه همکاری‌های اقتصادی بین تاجران دو کشور و تبادل توافقی‌های شان بخشی از اهداف این نمایشگاه است.

در این نمایشگاه بر علاوه تاجران پنج ولایت هرات، فراه، غور، بادغیس و نیمروز، اعضای اتاق تجارت افغانستان، مقام‌های محلی هرات و معاون سفیر هند در کابل نیز اشتراک کرده بودند. ویراج سینگ، معاون سفیر هند گفت در این نمایشگاه، ۶۷ کمپنی تولیدات خود را به نمایش گذاشته اند که ۱۲ کمپنی آن هندی است. این مقام هندی می‌گوید که تصمیم دارند تا روابط تجارتي‌شان را به سمت سرمایه‌گذاری‌های دوام‌دار در افغانستان هدایت دهند. سینگ گفت: «این نمایشگاه بسیار مهم است چون می‌تواند روابط بین تجار دو کشور را صاف بسازد و ما می‌خواهیم از طرف شبکه تجارت به طرف سرمایه‌گذاری برویم که همکاری شروع می‌شود و تکنالوژی یکدیگر را استفاده می‌کنیم.» همزمان مقام‌های محلی ولایت هرات از برگزاری ۳۰۰ نشست تجارتي بین تاجران دو کشور در این محدوده زمانی خبر می‌دهند. اصیل الدین جامی، سرپرست ولایت هرات می‌گوید که حالا کمپنی‌های افغان به آن حد از توانایی رسیده‌اند که می‌توانند اقلام تجارتي این کشور را بگونه معیاری پروسس و بسته بندی کنند....

ادامه صفحه ۶

یونسکو طرح مصرف در آمد

استخراج معادن بامیان برای حفظ آثار تاریخی این ولایت را می‌دهد

قرار است بخشی از درآمد استخراج معادن ولایت بامیان برای حفظ و ترمیم آثار تاریخی این ولایت مصرف شود.

کبیر دادرس، رییس اطلاعات و فرهنگ بامیان به بی‌بی‌سی گفت که این طرح از سوی یونسکو پیشنهاد شده و تطبیق آن از سوی وزارت معادن افغانستان صورت خواهد گرفت.

وی افزود با عملی شدن این طرح بودجه کافی برای حفاظت و ترمیم آثار باستانی بامیان فراهم خواهد شد.

او می‌گوید امیدوار است که عملی شدن این طرح در سال نو خورشیدی شروع شود، زیرا همزمان با آن بامیان به عنوان پایتخت فرهنگی سازمان همکاری کشورهای جنوب آسیا سارک اعلام شده است.

هیاتی از سازمان علمی و فرهنگی ملل متحد - یونسکو - در افغانستان به منظور بررسی جوانب مختلف این طرح امروز به بامیان سفر کرده است.

گفته می‌شود این هیات از معدن آهن حاجی گگ و برخی معادن دیگر این ولایت از جمله معادن ذغال سنگ بازدید خواهد کرد.

معدن آهن حاجی گگ از معادن بزرگ افغانستان است که در ولایت بامیان قرار دارد.

رییس اطلاعات و فرهنگ بامیان می‌گوید که هیات یونسکو پیامدهای استخراج معادن بر ساحات باستانی بامیان را نیز بررسی کرده و نظرشان را به اداره محلی خواهند داد.

انتظار می‌رود یونسکو تا دو ماه دیگر این طرح را به گونه رسمی در اختیار دولت افغانستان قرار دهد.

نمایشگاه نوروزی کشورهای فارسی‌زبان

تاریخی افغانستان آماده همکاری است. معاون میراث فرهنگی ایران با اشاره به حضور افغانستان در پرونده چندملیتی نوروز گفت: این همکاری مشترک آغازی برای اقدامات بزرگ‌تر است. وی به سفیر افغانستان در ایران گفت: ایران و افغانستان می‌توانند در خصوص مساجد تاریخی یا آرامگاه‌ها پرونده مشترک تهیه کنند.

نمایشگاه بین المللی فروش نوروزی با حضور ۱۰۰ شرکت از کشورهای فارسی‌زبان ایران، افغانستان و تاجیکستان روز سه شنبه در شهر دوشنبه افتتاح شد.

در مراسم افتتاحیه این نمایشگاه، مقامات شرکت کننده سه کشور بر ضرورت همکاری‌های اقتصادی بیشتر تأکید و ابراز امیدواری کردند که برپایی این‌گونه نمایشگاه‌ها زمینه لازم برای افزایش سطح مبادلات اقتصادی و آشنایی مردم با تولیدات هم زبانانشان را فراهم کند.

در این حال، سفیر افغانستان در تهران در دیدار با شماری از مقام‌های ایرانی روی تشکیل بنیاد فرهنگی منطقه‌ی کشورهای فارسی‌زبان، بحث و گفت‌وگو کرد.

نصیر احمد نور، سفیر جمهوری اسلامی افغانستان در ایران روز سه‌شنبه با محمدحسن طالبیان، معاون میراث فرهنگی و فرهاد نظری مدیرکل دفتر ثبت آثار و حفظ و احیاء میراث طبیعی و معنوی ایران دیدار کرده و علاقه‌مندی کابل را برای توسعه همکاری در زمینه میراث فرهنگی ابلاغ کرد.

محمدحسن طالبیان معاون میراث فرهنگی ایران در این نشست به همکاری فرهنگی کشورهای منطقه تأکید کرد و گفت: موضوعات فرهنگی مرز نمی‌شناسد و کشورهای منطقه که اشتراکات فرهنگی بسیاری دارند، می‌توانند از نزدیک همکاری خوبی با یکدیگر داشته باشند.

طالبیان اعلام کرد: سازمان میراث فرهنگی برای مرمت و حفظ و صیانت از آثار

Mandegar

هزینه‌های تبلیغات شما در روزنامه ماندگار

ماندگار

شماره	موقعیت اعلان در روزنامه	اندازه	از ۱ الی ۳ روز	از ۳۱ الی ۸۰ روز ۲۰٪ تخفیف	برای ۱۸۰ روز ۴۰٪ تخفیف
۱	قسمت بالای صفحه کنار لوگو	14/4 cm	60 \$	48 \$	36 \$
۲	نصف پائین صفحه اول	16/25 cm	250 \$	200 \$	150 \$
۳	بندر در صفحه اول یا اخیر	3/25 cm	70 \$	56 \$	42 \$
۴	مکمل صفحه داخلی	36/25 cm	350 \$	280 \$	210 \$
۵	قسمت بالای صفحه اخیر	12/6 cm	100 \$	80 \$	60 \$
۶	نصف پائین صفحه اخیر	16/25 cm	250 \$	200 \$	150 \$
۷	در قسمت بالای وب سایت		برای 7 روز 400 \$	برای 14 روز 600 \$	برای 30 روز 1200 \$